

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.09.1959, sp. zn. 2 Tz 37/59, ECLI:CZ:NS:1959:2.TZ.37.1959.1

Číslo: 7/1960

Právní věta:

Nevrácení věci vypůjčené od podniku soc. sektoru nelze bez dalšího posuzovat jako trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 10.09.1959

Spisová značka: 2 Tz 37/59

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náhrada škody, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Zavinění, Zproštění obžaloby

Předpisy: 86/1950 Sb. § 245 64/1956 Sb. § 242

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný si 25. 7. 1958 v půjčovně průmyslového zboží v Karlových Varech vypůjčil fotoaparát značky „Praktika FX 3“ s brašnou v ceně 1624 Kčs, který měl vrátit dne 27. 7. 1958. Neučinil tak, ježto podle jeho tvrzení aparát zapomněl ve vlaku.

Lidový soud v Karlových Varech uznal obžalovaného vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. b) tr. zák. a odsoudil ho k trestu nápravného opatření v trvání pěti měsíců se srážkou 15 % ze mzdy beze změny zaměstnání.

Tento rozsudek nabyl právní moci.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil uvedený rozsudek lidového soudu i usnesení o nákladech trestního řízení a obžalovaného podle § 242 písm. b) tr. ř. obžaloby zprostil.

Z odůvodnění:

Lidový soud zjistil, že obžalovaný si vypůjčil uvedený fotoaparát v půjčovně průmyslového zboží na dobu od 25. 7. do 27. 7. 1958, ve stanovené lhůtě jej však nevrátil, nereagoval na upomínky podniku, dne 27. ledna 1959 uzavřel smír u lidového soudu v Chebu, kde se zavázal zaplatit náhradu škody

vzniklou nevrácením aparátu. Z těchto zjištěných skutečností dospěl lidový soud k názoru, že obžalovaný svým jednáním naplnil trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. b) tr. zák. a v odůvodnění rozsudku uvedl, že úmysl obžalovaného je dán touto skutečností, že obžalovaný přesto, že byl několikrát upomínán písemně a k věci vyšetřován, neoznámil poškozenému podniku ztrátu až do dne, kdy na něho bylo učiněno trestní oznámení, tj. do 20. listopadu 1958. Touto skutečností je pak podle názoru lidového soudu dána objektivní i subjektivní stránka výše uvedeného trestného činu.

Obžalovaný hájil se tím, že fotoaparát zapomněl dne 26. července 1958 ve vlaku z Karlových Varů do Prahy. Tato obhajoba nebyla ničím vyvrácena.

Lidový soud v Karlových Varech zjistil z usnesení lidového soudu v Chebu sp. zn. 3 C 7/59 ze dne 27. ledna 1959, které předložil zástupce poškozeného, že obžalovaný se zavázal zaplatit poškozenému podniku částku 1624 Kčs za aparát a penále v měsíčních splátkách po 700 Kčs, počínaje dne 15. února 1959.

Vzhledem k osobě pachatele a jeho osobním vlastnostem, dále vzhledem k tomu, že není ničím vyvrácena obhajoba, že aparát zapomněl ve vlaku, nelze mít za to, že obžalovaný úmyslně aparát, který si vypůjčil, někam zašantročil, že s ním nakládal jako s vlastním a tak rozkrádal majetek v socialistickém vlastnictví. Rozvoji služeb obyvatelstvu je třeba co nejvíce věnovat pozornost.

Jde proto o občanskoprávní poměr a obžalovaného nelze uznat vinným trestným činem podle § 245 odst. 1 písm. b) tr. zák., neboť nebyl prokázán tento trestný čin po stránce subjektivní i objektivní a lidový soud porušil tak zákon v ustanovení § 245 odst. 1 písm. b) tr. zák. Obviněný je povinen nahradit škodu podle ustanovení obč. zákona. Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného, vyličené v obžalobě a zjištěné lidovým soudem není trestným činem ani přestupkem, Nejvyšší soud ve věci rozhodl sám a obžalovaného podle § 242 písm. b) tr. ř. zprostil obžaloby.